ECLI:LV:AT:2021:0302.A420170018.10.L
Lieta Nr. A420170018, SKA-411/2021
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 2.martā

[1] Pieteicēja biedrība „7 BALLES" iesniedza kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 7.februāra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Lauku atbalsta dienests apstiprinātu pieteicējas projekta iesniegumu „Labirinta un radošo darbnīcu piebraucamais ceļš".

Apgabaltiesa secināja, ka pieteicējas projekta iesniegums kopumā ir novērtēts adekvāti, izņemot sadaļā par vietas publisko pieejamību. Tomēr pat tad, ja 2.5.kritērijā pieteicējai piešķirtu maksimālos divus punktus, pieteicēja neiegūtu tādu kopējo punktu skaitu, kas būtu pietiekams, lai Lauku atbalsta dienests apstiprinātu projekta iesniegumu un pieteicēja iegūtu finansējumu. Proti, pieteicēja 10,72 punktu vietā iegūtu vien 11,39 punktus, kas tik un tā pieteicēju ierindotu ceturtajā vietā projektu iesniegumu konkursā. Pieejamais publiskais finansējums 22 928,37 *euro* konkrētajā aktivitātē ir pietiekams tikai tā projekta īstenošanai, kas ieguvis 13,83 punktus.

[2] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 328.panta pirmās daļas 6.punktam kasācijas sūdzībā jānorāda, kādu materiālo vai procesuālo tiesību normu tiesa pārkāpusi un pamatojumu, kā izpaužas šis pārkāpums. Tas nozīmē, ka kasācijas sūdzības iesniedzējam ir skaidri jānorāda konkrēta tiesas pārkāpta tiesību norma, kā tieši normas pārkāpums izpaudies un kā tas noveda tiesu pie nepareiza lietas iznākuma.

Pieteicēja kasācijas sūdzībā plaši analizē normatīvos aktus, kas regulē finansējuma piešķiršanu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un projektu vērtēšanā iesaistīto iestāžu kompetenci. Taču tikai par daļu no kasācijas sūdzībā minētajām tiesību normām ir norādīts pamatojums, ka apgabaltiesa ir tās pārkāpusi un kā izpaudies šo normu pārkāpums. Līdz ar to senatoru kolēģija vērtēs tikai tos kasācijas sūdzības argumentus, kuros ir norādes par apgabaltiesas pieļautajiem tiesību normu pārkāpumiem.

[3] Pieteicēja kasācijas sūdzībā norāda, ka projekta iesnieguma vērtējums sastāv no neatkarīgu, individuālu vērtējumu summas, taču projekta vērtētāji individuālajās veidlapās neesot noradījuši vērtējuma pamatojumu. Vietējās rīcības grupas biedrības „Kandavas Partnerība" (turpmāk – vietējā rīcības grupa) punktu piešķiršanas procedūra esot pretrunā ar pamatojuma principu. Apgabaltiesa neesot vērtējusi projekta vērtēšanas kārtību. Apgabaltiesa esot paudusi pretrunīgu nostāju par katra individuālā vērtētāja viedokļa nozīmīgumu projektam piešķirto punktu pamatojumā. Projekta iesnieguma vērtējums neesot koleģiāli apspriests un pieņemts lēmums, bet gan neatkarīgu lēmumu summa, kas iegūta matemātiska aprēķina un pamatojuma kopēšanas ceļā. Apgabaltiesa neesot piemērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk – Pamattiesību harta) 41.panta noteikumus par pamatojuma obligātumu pārvaldes iestādes lēmumiem plašākā nozīmē un tādējādi pārkāpusi tos.

Senatoru kolēģija atzīst, ka minētie argumenti nav pamatoti. Apgabaltiesa ir vērtējusi projekta vērtēšanas kārtību, kā arī vietējās rīcības grupas atzinuma par pieteicējas projekta iesniegumu pamatojumu. Apgabaltiesa spriedumā norādījusi, ka vietējās rīcības grupas izstrādātā Kandavas partnerības attīstības stratēģija 2016.-2020.gadam nosaka kritērijus projektu vērtējumam. Atbilstoši stratēģijas 4.3.sadaļai projekta vērtējuma punktus piešķir vietējās rīcības grupas komisija, līdz ar to nav nozīmes tiem pieteicējas argumentiem, ka kāds no deviņiem komisijas locekļiem nav norādījis savu individuālo pamatojumu konkrētajam punktu skaitam, ko komisijas loceklis individuāli ielicis. Būtiski, ka šādu pamatojumu pieteicēja objektīvi var saprast no argumentiem, ko sniedz komisija kā koleģiāla institūcija. Tādēļ apgabaltiesa nav piešķīrusi būtisku nozīmi katram atsevišķam komisijas locekļa individuālam vērtējumam. Apgabaltiesa pamatoti konstatējusi, ka par pieteicējas projektu sniegtajā atzinumā ir norādīts pamatojums piešķirtajam punktu skaitam.

[4] Pieteicēja norāda, ka apgabaltiesa esot nepareizi vērtējusi, ka vietējā rīcības grupa varēja nepieprasīt papildu informāciju. No Ministru kabineta 2015.gada 13.oktobra noteikumu Nr. 590 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība lauku attīstībai apakšpasākumā „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju"" (turpmāk – noteikumi Nr. 590) 52.punkta (*ja projekta iesniegumā norādītā informācija nav pietiekama, lai vietējā rīcības grupa varētu izvērtēt projekta atbilstību šo noteikumu 50.punkta prasībām, tā rakstiski pieprasa atbalsta pretendentam papildu informāciju*) izrietot vietējās rīcības grupas pienākums pieprasīt informāciju. Minētais pienākums atbilstot tiesībām uz labu pārvaldību. Apgabaltiesa neesot piemērojusi Pamattiesību hartas 41.panta nosacījumus par privātpersonas uzklausīšanas obligātumu.

Senatoru kolēģija atzīst, ka apgabaltiesa pamatoti nesaskatīja procesuālu pārkāpumu tajā, ka vietējā rīcības grupa nepieprasīja no pieteicējas precizētas ziņas par pieteicējas darbnīcu apmeklētību dažādās vietās. Pieteicējai, piesakoties konkursam, bija zināms, kādi kritēriji tiks vērtēti, tātad pieteicējai bija zināms, ka tiks vērtēts projekta nozīmīgums teritorijas iedzīvotāju vajadzību nodrošināšanai. Tādēļ pieteicēja attiecīgus pierādījumus varēja savākt jau uz projekta iesnieguma iesniegšanas brīdi. Vietējā rīcības grupa nevar pieprasīt tādas ziņas, kas būtu ar mērķi uzlabot projekta iesnieguma radītājus jau pēc tam, kad projekts ir iesniegts vērtēšanai. Tas pārkāptu procesuālo taisnīgumu pret citiem projektu konkursa dalībniekiem. No pretendenta varētu pieprasīt vienīgi tādus pierādījumus, kas apliecina kādas konkrētas, jau projektā norādītas ziņas.

[5] Pieteicēja norāda, ka noteikumu Nr. 590 un Ministru kabineta 2014.gada 30.septembra noteikumu Nr. 598 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību lauku un zivsaimniecības attīstībai 2014.-2020.gada plānošanas periodā" regulējums projekta aktivitāšu īstenošanai neizvirza kādu noteiktu īpašuma formu vai īpašuma statusu, lai kādu vietu varētu uzskatīt par publisku vietu, kurā attīstāma publiskā infrastruktūra. Pieteicēja norāda, ka projekta vērtēšanā esot īstenota diskriminācija uz īpašuma pamata. Pierādījumi pieteicējas diskriminācijai īpašuma dēļ esot vietējās rīcības grupas pamatojums un skaidrojumi par pamatojumu punktu samazināšanas iemesliem 2.1., 2.2., 2.4. un 2.5.kritērijā, proti, projekta īstenošanas vietas nekustamā īpašuma īpašumtiesības fiziskai personai. Saskaņā ar Pamattiesību hartas 21.pantu īpašums ir viens no kritērijiem, uz kura pamata jebkāda veida diskriminācija ir aizliegta. Apgabaltiesas secinājums, ka nav pieļauta diskriminējoša attieksme pret pieteicēju,

esot nepareizs. Pieteicēja arī nepiekrīt apgabaltiesa viedoklim, ka argumenti par privātīpašumu nav galvenais iemesls punktu samazinājumam projekta iesnieguma 2.1., 2.2. un 2.5.kritērijā. Tā kā pieteicējai esot tiesības uz taisnīgu projekta vērtēšanas procedūru, ar Pamattiesību hartas 21.pantu pārkāpumu esot pārkāptas pieteicējas tiesības uz taisnīgu tiesu.

Senatoru kolēģija atzīst, ka minētie argumenti nav pamatoti. Apgabaltiesa ir pārbaudījusi pieteicējas iebildumus par katru no projekta vērtējuma kritērijiem. Apgabaltiesa gan atzinusi daļu no projekta vērtējuma par pamatotu, gan arī konstatējusi nepilnības iestādes vērtējumā, kā arī apgabaltiesa pamatoti nav konstatējusi diskriminējošu attieksmi pret pieteicēju. Senatoru kolēģija atzīst, ka apgabaltiesa ir vispusīgi un objektīvi novērtējusi minētos apstākļus. Tas vien, ka pieteicēja nepiekrīt apgabaltiesas vērtējumam, nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[6] Pieteicēja norāda, ka apgabaltiesa esot nepareizi tulkojusi projekta B.8.2.tabulā „Projekta iesnieguma kopējās un attiecināmās izmaksas" uzrādītās summas saistībā ar noteikumu Nr. 590 37.10.apakšpunktu. Pieteicēja norāda, ka minētā tabula un B.9.tabula „Pārējās neattiecināmās izmaksas" ir pareizi aizpildītas saskaņā ar noteikumu Nr. 590 prasībām. Savukārt B.9.1.tabulā „Projekta finansējums" uzrādītos skaitļus Lauku atbalsta dienesta elektroniskās pieteikšanās sistēma, kurā tika iesniegts projekts, aprēķina un pārnes automātiski, pieteicēja šo informāciju nevar ietekmēt. Apgabaltiesai vajadzējis rūpīgāk analizēt tabulu saturu. Apgabaltiesa nepareizi secinājusi, ka pieteicēja projekta vispārējās izmaksas ir norādījusi 30 244,75 *euro* apmērā. Projekta B.8.2.tabulā „Projekta iesnieguma kopējās un attiecināmās izmaksas" ailē „Kopā" ir norādītas projekta izmaksas kopā 30 244,75 *euro*, bet bez pievienotās vērtības nodokļa 25 000 *euro*, attiecināmās izmaksas 25 000 *euro*. Projekta iesnieguma veidlapa neparedz atšifrēti atsevišķi norādīt neattiecināmo izmaksu summu no projekta kopīgajām izmaksām. Apgabaltiesa esot izdarījusi nepareizus secinājumus par minētajās tabulās norādīto informāciju.

Saskaņā ar noteikumu Nr.590 37.10.apakšpunktu pie projekta neattiecināmajām izmaksām ieskaita nodokļus un nodevas, izņemot šo noteikumu 28.6. un 31.7.apakšpunktā, kā arī 33. un 34.punktā minētos gadījumus. No pieteicējas projekta iesnieguma B.8.2.sadaļas 8.punkta „Vispārējās izmaksas" apgabaltiesa secinājusi, ka projekta vispārējās izmaksās pieteicēja norādījusi 30 244,75 *euro*. No tām 25 000 *euro* plānotas kā projekta attiecināmās izmaksas (tātad starpība – 5244,75 *euro* jeb neattiecināmās izmaksas, kas atbilst arī nepieciešamajam pievienotās vērtības nodoklim par darījumu). Pieteicēja plānojusi, ka no 25 000 *euro* 22 500 *euro* tiks nosegti ar publisko finansējumu projekta ietvaros, bet 2500 *euro* paliek kā pieteicējas līdzfinansējums. Summu 5244,75 *euro* pieteicēja nav norādījusi kā neattiecināmās izmaksas. Tā kā noteikumu Nr. 590 37.10.apakšpunkts paredz, ka neattiecināmajās izmaksās ir norādāmi arī nodokļi, pieteicējai projekta iesniegumā pievienotais vērtības nodoklis minētajā apmērā arī bija jānorāda, it īpaši, ja tas ir norādīts, kā ietilpstošs kopējās vispārējās projekta izmaksās 30 244,75 *euro*. Apgabaltiesa ir vērtējusi pieteicējas projekta iesniegumā norādīto informāciju un secinājusi, ka samazinātais punktu skaits šajā kritērijā nav patvaļīgs, bet balstīts uz pašas pieteicējas pretrunīgi norādītajiem datiem.

No minētā redzams, ka apgabaltiesa ir vērtējusi pieteicējas projekta iesniegumā norādīto informāciju. Pieteicēja kasācijas sūdzībā nepiekrīt apgabaltiesas konstatētajam, taču kasācijas instances tiesas kompetencē nav faktisko apstākļu atkārtota pārbaude. Senatoru kolēģija nekonstatē kļūdas apgabaltiesas veiktajā faktisko apstākļu vērtējumā. Līdz ar to arī minētie kasācijas sūdzības argumenti nevar būt pamats kasācijas tiesvedības ierosināšanai.

[7] Ņemot vērā minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka kasācijas sūdzības argumenti nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Lietā nav arī risināmi sarežģīti tiesību jautājumi, kuru dēļ kasācijas tiesvedībai būtu nozīme judikatūras veidošanā. Ievērojot minēto, kasācijas tiesvedības ierosināšana ir atsakāma.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar biedrības „7 BALLES" kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 7.februāra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore L. Slica Senators A. Guļāns Senatore D. Mita